

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő

és lapfőlapadonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számítanak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 10 kr.

A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Forradalmi világ.

(—n.) Háborus világot élünk. Az utóbbi évek alatt harci láz fogta el a népeket. A török-görög háború alig ért véget, egy véresebb csatát viv most két elkeseredett hatalom, hogy egy gyarmatot megtartsa, illetve hatalmába kerítsen. Olaszország forrong, nincsen kenyere s a nép e mellett a szabadságot, mit sok véren szerzett, nem csak törvényben látni, hanem élvezni is akarja.

Lefolyt évek harci heve szomorú ténynyé összegezhető. A népek és nemzetek nincsenek megelégedve sorsukkal, harczban keresnek szabadulást, ha ez mindjárt bukáshoz vezet is. Napról-napra nő a kesergők száma, anélkül, hogy rajtok segíteni lehetne.

Olaszországban egy megcsalt nemzet forrong. Elűzte a Bourbonokat, fölszabadult a Habsburgok uralma alól, hogy nemzeti dinasztiaát szerezzen. És mit kapott ezért? Épen semmit. Alig hogy megszabadult amazok önkényes uralmától, kiszolgáltatta magát saját vérenek akként, hogy az gondoskodott a régi tömlöczök újra való megtöltésén s a közigazgatást kátyuba vitte, oly sötét állapotot teremtettek így, melynél sötétebb csupán csak az orosz, hol kapcsukával mozgatják az igazság mérlegét. Mig ily ijesztő képe tárul elénk, addig a kenyérhiány is felüti fejét, mert a táplálék elfogyott s az éhes gyomor nem vár — forrong és alamizsnát kér. A zavarosban természetesen halászik aztán Róma is, visszatéríteni kívánja az elszakadt egyházhoz a népet s szítja s rendezi a lázadás tervét. A szép olasz földön a renaissance igazi bölcsőjében egyszerre a védtelen, fánatizált éhezőkre megszólalnak Bava-Boccaris főparancsnok ágyai s halomra hull a halott. A srappnell lövegek iszonyún pusztítanak az éhezők táborában

s az ágyudörgés tulharsogja az inségesek szavát. Aztán csend lesz — siri csend. Csak egy-egy haldokló sohaja száll fel a lőporfüsttől terhes levegőbe. Bova-Boccaris pedig jelenti Rudininak: — Olaszországban minden csendes.

Hiába küzdenek elnyomni az igazságos jajsztót s fegyverropogásba fojtani belé a segélykiáltást, a mit ma levertek, holnap újra éled — mert nem fegyverrel és karddal igazgatják ma már a népek sorsát!

A rosz kormányzati rendszer, a nép helytelen haladási iránya vezette őket ide. Ingadozott a Quirinal és a Vatikán között, melyek a Tiber partján néznek egymással farkasszemet. Amaz a tömlöczöket töltötte meg ellenségeivel, emez az elkeseredettek között a pápa uralmát hirdette mint egyedüli üdvözülést s boldogulást. A kettős vezetés meghasonlásra juttatta a népet, hogyan fog ebből kiszabadulni még a jövő nagy titka, mert hiába, a csomó nincs megoldva, golyó pedig nem elég az üres gyomornak.

Nemzetünk rokonszenvvel kíséri az olaszok kínos vergődését, hiszen szövetségost tisztelünk benne, igaz barátot s véráldozata keserves, ha nem a haza oltárára, hanem a bizonyos klikkek kezébe kiszolgáltattott államhatalom lábaihoz hull. Ez a vér Olaszország lelkibetegségének bizonyítéka.

Mig itt a létfontartás után nyul ezer kéz, addig amott a vizeken Amerika kíván gazdagodni s talán sikerül is neki. Az inquisitio utóhatása ez. A nép elbódult az abszolút uralom sulya alatt s veszni kezdett irodalma, veszni kezdett önállósága. Haldoklásának utolsó stádiumában saját fia adja meg neki a kegyelemdőfést. Ez a brutusi szűrés a legkeservebb lehet. — Bármint is végződjék balszerencsével kezdett háboruja, a spanyolokra már aligha fog

virradni, és ha mint vesztes kerül elő e terv nélkül kezdett háboruból, akkor majd megrohanják a nagyhatalmak, mint egykor Lengyelországot s dondoskodnak, hogy semmije se maradjon. Egy félszázad mulva Metternich gunyos mondása reá fog illeni, mert Spanyolország akkor már — ha ez uton halad — csupán ethnographiai fogalom lesz.

És mi, kik távolról nézzük az egyenlőtlen harczot, levonhatjuk magunknak a konzekvenciát. A mely nép nem becsüli a népszabadságot s s nem tiszteli a törvényt s meghajol az abszolút uralom előtt, eltűnik gyorsan az érteklarcz között, mint tengerbe a csepp — nyoma se marad. — A mi alkotmányos életünk oly erős, hogy Európa bármely államával vetekedik s a nemzeti életerő gyökere oly mély talajban van, hogy minden vihar nyom nélkül suhan felette tova. Az állami vezetés, a kormányzás helyes volta itt leli fényes bizonyítékát. Belbajaink tagadhatlan, vannak; a szocializmus mind jobban felburjánzik, de intón áll előttünk a példa, mire vezet az eredmény aztán. Kvota és kiegyezés minket nem bánt egészséges viszonyok között, mert nyugodtak lehetünk, hogy a kormány csak annyit fog megadni az osztrák tulkövetelőknek mennyi a nép viszonyainak megfelel.

Belföld.

Az állami vas- és gépgyárak egyesítése. Ismételtent jelentettük, hogy a magyar államvasutak gépgyára és a diósgyöri vas- és acélgyár a kereskedelmi miniszterium kezeléséből a pénzügyminiszterium rendelkezése alá kerül. E tervet valósítja meg a pénzügyminiszternek azon jelentése, amelyet e héten terjesztett a képviselőház elé. A jelentés szerint az állami vas- és acélgyárak egyesítését az adminisztráció érdekei és pénzügyi szempontok teszik szükségessé. Az államvasutak gépgyárának, valamint

Négy levél.

Írta: **Benedek Elek.**

III-ik levél.

Édes fiam, Miklós!

Könnyes szemekkel olvasók leveledet, melyben hírül adad nekünk, szegény szüleideknek, hogy Istennek bölcs rendeléséből hitestársul veszed méltóságos Szemerjai Gábor ur egyetlen, leányát. Az égnek áldása legyen ti rajtatok, lelkem gyermekeim. Mikor a leveled olvasók, sirtam én is, sirt az édes anyád is, sirunk azóta mindig, de most a nagy szivbeli örömtől. Ó, lelkem gyermekem, mennyit sanyarogtál, mig a jó Isten ide segített. De megsegített, áldott legyen szent neve érette. Hát én mennyit békétlenkedtem: minek is adtalak iskolába, mért nem hagyatalak az éke szarva mellett, hogy turjad a földet, mint az apád, a nagyapád. Az anyádat örökké attól féltettem, a sok sírásban elveszti a szeme világát, mennyit zsémbeltem rá: ne sírj, feleség, ha te elébb halsz meg, mint én, mi lesz belőlem? Mert, édes fiam, jaj az öreg paraszt embernek, ha magára marad a világon. Az asszony-ember, az ügyesebb, még ha öreg is. Könnyebben élél: a férfi-ember gyámoltalan, nyug mindenkinnek.

Mi, édes fiam, nem megyünk el a te lakodalmadra. Nem valók vagyunk mink gála uri népek

közé. Lenéznenek minket is, téged is. Itthon megbecsül mindenki, mert a madárnak sem vétünk, senkinek az utjába nem kerülünk, odafel a fényes urak és dámák között csak szégyenkeznénk s nekéd is csak terhedre lennénk. Pedig az anyád de szeretne ott lenni, hogy senki se lássa őt! Ugy én is szeretnék, mondom az anyádnak. Éjjelenként, mikor szemre nem jó álom, örökké arról diskurálunk, hogy lehetnénk ott látatlanul. A gőzösre nem igen merészkednénk ülni, mert hogy azon sohasem ülünk, csak egyszer láttuk elszaladni Brassóból jövet, a mikor egy szeker buzácskát vittünk. Annak az ára éppen elég volna — mondja az édes anyád. De két szeker buza ára is felmenne — mondom én. Mi már nem ülünk gőzösre, édes fiam, nem is nekünk való ez. Csak az édes anyád nem tud megbékülni, mindig azon sohajtozik, hogy ő bizony hozzátok repülne, ha szárnya volna. Hiszen akkor én is oda repülnek, tréfálkozom az öreg asszonynyal.

Irod leveledben, édes fiam, hogy szegény házunkhoz is ellátogatsz feleségeddel. Ó, fiam, gondold meg jól, mit cselekszel. Mi látnivaló van mirajtunk, előregegett, együgyü embereken! A mi házunk tiszta, de nincs benne semmi uri czifraság. A mi van a házunkban, az mind a házunktól is került ki. Finom uri ételkekkel sem traktálhatjuk a feleségedet, pedig a szívéket is neki adnók különbön. No, hanem az

édes anyád nem olyan csüggedős, mint én. Azt mondja, csak irjam belé a levélbe, hogy jőjjetek. Majd a menyemasszony eligazgat mindent gusztusa szerint. A faluban van egy nőszemély, ki sok évekig szolgált uri házaknál, ezzel már szóba is van az öreg asszony. Ez — ugy hirlik a faluban — olyan uri ételeket főz, hogy még a királyné is megszopná az ujját utána, tisztesség nem esik mondván.

Hát akkor, mondom az anyádnak, csak jőjjetek Isten hírével. A kicsi szoba, azt magam is mondhatom, olyan, mint egy kápolna. Az édes anyád, a mi szép képet talált az ujságokban — ó fiam, minek küldöd, ha sok pénzedbe kerül! — mind berámáz-tatta. A két ágyon kilencz-kilencz párna, a nagyanyádtól való, de még egy sem volt használatban. Eleget mondom az édes anyádnak, elég három-három párna is, az urak még ennyit sem használnak. De az édes anyád azt mondja: ha mégannyi volna, azt is mind kirakná, mert tudja, hogy a drága menyemasszony el van kényeztetve. No ezt én is elhiszem — mondom én. Az apja kamarás, a mi valami erősen nagy hivatal, ugy-e fiam? az anyja pedig báróné. Ugyan bizony, hogy mered megkérni a kezét, édes fiam! Ez semmiletteképpen nem fér a mi fejünkbe. Megkérdeztük a tisztelendő urat: ugyan mit szól, tisztelendő ur? Legyen áldott minden szava, ugy megkönnyítette a lelkünket. Megmagyarázta,

a diósgyőri vasgyárnak is érdeke, hogy az ugynevezett kincstári vasgyárakkal és az összes vasércbányákkal egy kézbe egyesíttessenek. Ilyképpen a kellő arányok megtartásával eszközölhető a gyárak fejlesztése és beruházásokkal való ellátása. Az egyesítést sürgette még az a körülmény is, hogy annak bekövetkezése esetén a kincstári olvasztó művekben termelt nyersvas a finomító művek közt arányosan és elfoglaltságuknak megfelelően lesz felhasználható. A jelentés kiemeli, hogy e változás folytán az átveendő gyárak mai magas fejlettségű színvonala csökkenni nem fog és az 1898. évi költségvetés keretét nem érinti, csupán a két gyárra vonatkozó tételek maradványai a pénzügyminiszteri tárcza rendelkezése alá jutnának. Kéri tehát a miniszter a képviselőházat, hogy vegye tudomásul az átvétel bejelentését.

Állami segély a munkásoknak. Nemcsak szurony és golyó, de hír szerint, pénz is kerül az államtól a szociális mozgalmak orvoslására. Ugyanis legújabbán azt a hírt vettük, hogy a kormány 150,000 forinttal munkássegélyző alapot szervez, s ebből az összegből járási munkássegélyző pénztárat alakítana olyanképpen, hogy az összeg a jelenlegi szükséghez képest járásokonként felosztatnék s időnkint egyes adó-nemek bizonyos százalékából növeltetnék. Ebből az alaptól tisztán a mezőgazdasági munkások kapnának segélyt, még pedig kölcsön formában és csakis abban az időben, amikor a természeti viszonyok következtében kereset nélkül vannak. A kölcsön használatáért mindenki csekély kamatot fizet, de a tőke törlesztésére csak abban az időben köteleztetik, mikor a legnagyobb keresete van, illetőleg a kölcsönöket télen és tavasz kezdetén adják, a visszafizetést azonban csak aratás vagy szüret után kívánják. A törvényhatóságokat megkeresték, hogy a szükségről tegyenek jelentéseket, melyeknek beérkezése után ki fogják dolgozni a részletes terveket.

Májusi éj...

— máj. 29.

Utolsó lobbant a mécses a viskó szegényes kis szobájában, mely meghúzódik ott a domb alatt, csermely csacsogása, szendergő éj közepett. A magas hegyek csúcsai mint vészes óriások emelkednek ki a homály sejtelmességéből: lent a lábánál a tiszta patk szalad tova; megrezg a káka, megrezg a fűszál s a vadrózsa diszes levele. A szellő elkapja a virág illatát s repíti gyorsan, titkosan, mintha szerelmet lópott volna. A hab játszik a mohos kő körül, a csermely pedig az éj csendjében csendesen cseveg. Hallga csak! valami régi romantikus mesét beszél. Hallga csak! a szellő is sug valamit... szomorut... nagyon szomorut!... A tó mellette, csendes szintén, felületében a hold sűtkérezik. A zizegő nád között meghúzódik a vad. Csendes ez is. A tó felszíne olyan mint egy üveglap. — Éjfél ut az óra! Ugy tetszik, mintha május ez utolsó éjjelén a nyμφák dalt zengetnének s a habból kipattan a tündér s rózsatánczot

hogy a ki igazán szeret, nem nézi a szive választottjának alacsony származását. Azt is mondta, édes fiam, hogy te valami nagyon derék ember s előkelő ur volnál, a kibé szerelmes lehet egy grófkisasszony is. Hálát adunk az istennek, az anyád is, én is. Csakhogy így van s nem másképpen.

Reszket már a kezem, édes fiam, eddig is alig bírám az írást. A szemem mindegyre könyvedzik s nem látok, pedig az okulárét feltettem. Azt mondja az édes anyád, hogy az övét tettem fel, azért nem látok. Pedig én azt hiszem mindegy, mert egy fábrikában csinálták mindkettőt. Talán el sem tudod olvasni az én gyenge írásomat. Ugy-e jobb lett volna, ha a tisztelendő urral irattam volna. Hanem most mindenképpen úgy jött, hogy én irjak. Az édes anyád is akart vetni reá egy pár betűt, de az már nem fért belé. De úgy is azt írta volna, hogy: jere haza, édes Miklós fiam, hozzád az én aranyhajú drága menyemasszonyt is, eszem azt a gyémántos szivecskéjét. No hát ezt én ide írom.

A méltóságos apósodat, anyósodat igaz szívvél tiszteljük s mond meg alázatos üzenetünket, hogy drága leányukért, a mig nálunk leszen, ne aggódjanak, hűséges szeretettel gondját viseljük. Téged fiam az egész falu népe tisztel, nagy bandaszóval s felbokrétázott kapu előtt vár a falu végén. Mi már csak az udvarunkon várunk s

maradok a te édes apád

Bándi János.

lejt; megnépesült a tó s ködfátyolba burkolt szellemek vadjátékot kezdnek bucsuztatól a csodás májusnak. Jönnek-mennek a tündéralakok, lebukkan ott és másutt újra kél, elpattan a buborék s fejt kiemeli belőle a szellemárny, megszólal a tilinkó, lágyan csengnek hangjai; szerelmes dala az illattól terhes légben lassan terjed.

Egy halandó nézi ott a tánczot fedetlen fővel, mind játszanak a másvilág csodás emberi. Gyűrűt fonnak ő köréje s nevetve fogják körül s behunyja szemét; — álom ez neki. Mily szép volna eltűnni ott a hab között, nem ismerni a holnap szenvedéseit, egyedül hagyni a csendes viskót, melyen a boldogság csak álom, hanem a szenvedés az valódi. Egy lépés csak, feledve minden, e bus mesét, mit a szív elrebeg, megoldja szépen e kis csoport. A holnap mit hoz! — csalódott szívnek nincsen holnapja, annak csak tegnapja van! Nézi azt a fényt, mely a sereg után e viz tükrén előtte fellebeg s mind több és több kél pajzán tánczra, nevető körök közé. Mily rózsás ott a lét s mennyi szenvedés itt! Lám! int az egyik felé — jőjj csak! — itt jobb, mint odaát — jőjj, — nem tetszik a játék? — szerelmet is, adok csókot ha kell!

Az óra ismét üt. A káka rezdül; — az árnyak eltűnnek; csobban a tó tükre, aztán csendes minden s a part is néptelen. Senki sincs a tó körül. A csermely megint csacsog, a szellő megint sug valamit... előlről kezdik a régi mesét.

Adams.

Irodalom.

Könyvek. Ily című kis vers kötet jelent meg dr. Balog Imrétől a „Magyar Hírlap“ és lapunk munkatársától. Dr. Balog neve nem új az irodalom terén, sok szép elbeszélést bocsátott közre, melynek sikerétől nem marad el újabb munkája se. Verseinek hangja oly bájosan hat az olvasóra, hogy minden sornál elidőz gyönyörködve az érzés közvetlen voltán. Mutatóul itt adunk egyet:

Dalolva élek...

Dalolva élek én, mint a madár,
Dalolva fekszem, dallal ébredek.
Dalolva fog találni a halál,
Ee dallal kell, hogy eltemesetek

Dalolva élni: Oh, milyen malaszt!
Dalolva halni meg: milyen gyönyör!
Dalolva csalni s eltagadni azt,
Hogy benn a szívben mennyi kin gyötör!

A könyv kapható minden könyvkereskedésben, megrendelhető lapunk kiadóhivatala útján is. Ára 1 frt.

Tévelygések. Ezen a czimen bocsátotta közre Rézsa Miklós a „Hazánk“ és lapunk munkatársá tizenkét elbeszélést tartalmazó könyvét. Rézsa Miklós az elbeszélő költészet egyik legkiválóbb képviselője, kinek eddigi munkássága sem maradt hatás nélkül. Újabb elbeszélése írói rutinjára vall; alaposan ismeri az emberi szenvedélyek harcát, melynek mindig hív rajzolója. A természeti képeken szerzett benyomásai oly hiven vannak viszonzva, hogy az olvasóit is magával ragadja. Stílusának üde könnyedsége valóban rendkívül szórakoztatóvá teszi a könyvét, melynek ára 1 frt. Kapható Sack és Polkár könyvkiadónál Budapest, (Andrássy-ut) megrendelhető lapunk kiadóhivatala útján is.

Ujdonságok.

Kinevezések. A kereskedelemügyi miniszter Maráth József és Pillich Lajos székelyudvarhelyi állami ipari szakiskolai tanítókat és Strohoffer Béla ösztöndíjas tanárjelöltet a székelyudvarhelyi állami ipari szakiskolához tanárrá a IX. fizetési osztály 3. fokozatában, Janecsek József és Kóbori Ferencz székelyudvarhelyi állami ipari szakiskolai segédművezetőket a X. fizetési osztály 3. fokozatába művezetőkké kinevezte.

Gróf Majláth Gusztáv püspök városunkban. Lapunk múlt számában gróf Majláth Gusztáv erdélyi püspöknek városunkban tartózkodásáról közzétett tudósításunkat folytatólagosan a következőkkel egészítjük ki.

A püspök megérkezésénél tanusított lelkesedés és felekezeti különbség nélküli csoportosulás vasárnap, hétfőn és kedden mindvégig kitartó, állandó izgalomban nyilvánult. A főpásztor nyájas, kedves egyénisége különösen az által lett a legmelegebb érdeklő-

désnek központja, hogy minden lehető alkalmat megragadott híveihez beszédet intézni s őket a felebaráti szeretetre buzdítani.

Kitűzött programját különben a következőkben váltotta be. Vasárnap reggel 8 órakor kezdődő csendes miséje alatt Tréfán Leonárd szentferencz-rendi diaconust szentelte áldozó pappá a zsufozásig megtelt templomban. A komoly, megható szertartást a püspök a felszentelhez intézett gyönyörű beszéddel tette még emelkedettebbé. Funkciója végeztével a szertartójától olvasott misét hallgatta végig. — Tizenegy órakor a kath. főgimnázium ifjuságát látogatta meg s buzdította töredelmes gyónásra, felszólítva őket, hogy különösen a nagyobbak gyónni ő hozzá menjenek. Hátramaradt kevés idejét az ebédig látogatások tételére használta fel.

Tizenkét óra után kovással a Jung-Cseke Lajos apát-plebánostól adott diszebéd kezdődött, melyen Ugron Gábor, gróf Lázár Ádám, dr. Török Albert, Jakab Gyula, Tibád Antal, Sándor Mózes s más notabilitások, idegen vendégek, hivatali és tisztikar főnökökön kívül a róm. kath. egyháztanács és iskolaszék tagjai s a főgimnáziumi tanári kar vettek részt. A 65 terítékű bankett résztvevőinek különösen tünhetett föl, hogy egyetlen toaszt sem hangzott el, direkt a főpásztor akaratából, ki 3 órakor gyónatni menendő, minden hosszadalmasságnak utját akarta vágni.

Hat órakor a májusi ájtatosságot tartotta meg remek intelem kíséretében s azután 9 óráig a férfiak gyónását hallgatta. Hétfőn 8 órakor olvasott csendes mise és az apátplebános beszéde után 656 kath. hívőnek a bérmálás szentségét szolgáltatta ki megelőzőleg és a végén is rokonszenves, kedves hangon szívhez szóló beszédet tartva és a pápai áldás osztásával fejezve be. Délelőtt fennmaradt néhány perczével a kath. finevelő intézet növendékeit ajándékozta meg. A kerületi papság körében végzett rövid ebéd után két beteg hívőt Szébeni Antalt és Pál Jánost látogatta meg. Három órakor a papság és hívők kíséretében a temetőbe ment ki rövid ima végzésére, majd a gyónás hallgatást folytatta. Hat órakor, mint az előző napokon a májusi ájtatosságot végezte ismét intelemmel, majd a gyónatást folytatta tovább 9 óráig. Kedden korán reggel a buzgóság ismét a gyónatató székbe vezette a fardhatlan főpásztort fél nyolcz óráig, midőn csendes misét olvasott, a Mária társulat két zászlóját szentelte fel, 7 gyermek keresztelését végezte egyszerre. A délelőtt folyamán a kath. elemi iskola és a főgimnázium voltak szerencsések hozzá, ki minden osztályt külön meglátogatott s a legkedvesebben beszélgetett a növendékekkel. Délután az apácák vezetése alatt álló leányiskola által rendezett csinos kis ünnepély és az egyházak látogatása foglalta le idejét.

Félöt órakor harangzugás, óriási embertömeg kíséretében vonult ki az impozáns kocsisor. Kiséretében voltak a tiszteletére rendezett banketten megjelentek legnagyobb része. A főpásztor kocsiját a bevonulásra alakult baudaristák vették közre, kik mindannyian egész Zetelakáig kísérték ki. Bethlenfalván, Fenyéden és Keményfalván a felállított diszkapuknál a helybeli papok és hívők részéről kapott meleg és lelkesült üdvözléseket. Zetelakán péntekig maradt, honnan Csik-Somlyóra ment, hogy annak híres nagy bucsuján résztvegyen és a bérmálás szentségét kioszsza.

Mult számunkból tévedésből a tisztelgők sorából a helyben állomásozó gyalogezred tisztikarát ki felejtettük, kik élőkön Hönsch Rudolf őrnagygyal legelőször tisztelgetek.

Meghívó. A székelykereszturi m. kir. áll. tanítóképző-intézet ifjusága a Kereszturon felállítandó Orbán Balázs-emlék alap javára, jövő hó 4-én az intézet udvarán táncmulatsággal végződő évzáró-ünnepet rendez a következő műsorral: 1. *Mit daloltok?* Thern Károlytól. Énekli az önképzőkör dalkara. 2. *Elnöki megnyitó.* Tartja Gyulay Ferencz, IV. éves növendék. 3. *Tilkári jelentés.* Tartja Kiss Lajos, IV. éves növendék. 4. *Szív hullámok.* (Népdal-egyveleg). Szentirmay Elemértől. Énekli az önképzőkör dalkara. 5. *Gyáva.* Rudnyánszky Gyulától. Szavalja Kiss Lajos IV. éves növendék. 6. *Hunyady-induló.* Erkel Ferencztől. Előadja az önképzőkör zenekara. A mulatság délután 4 órakor kezdődik s a műsor lejártá után táncz következik. A rendező bizottság vendéglősről is gondoskodott, s a belépti díj személyenként 1 korona.

Az erdélyi református egyház közgyűlése. Mint Kolozsvárról írják, az erdélyi református egy-

ház-kerület közgyűlését június 2-án fogják megnyitni. A gyűlésen mindvégig báró Bánffy Dezső miniszterelnök mint fő gondnok elnököl.

Véres pisztolypárbaj. Krobotin Sándor es. és kir. tüzérezredes, aki a közös hadügyminiszteriumhoz van szolgáltatásra beosztva, s a delegációk tárgyalásain a hadügyminiszter kíséretében Budapesten időzik, 26-án, délután a Hungária-uti tüzérszázárnyában pisztolypárbajt vívott Flórián Teofil 32. gyalogezredbeli főhadnaggyal, — Flórián volt helybeli törvényszéki elnök fiával. — Az első lövésnél Krobotin ezredes Flórián főhadnagynak a jobb csipőjébe lőtt. A főhadnagy nyomban összeesett.

Felülfizetések. A székelyudvarhelyi ref. kollegium ifjuságának május 14. tartott majálisán felülfizettek: Özv. Miklós Károlyné 1 frt, Fejes Áron 1 frt, Jakab Gyula alispán 50 kr, Jakab Imre 50 kr, Lukács Lajos (Ó.-Toplicza) 2 frt, Solymossy Endre 1 frt, Szabó Árpád 50 kr, Molnár Károly 50 kr, dr. Mezei Ödön 1 frt, Doros Györgyné 1 frt, Koncz Ármán 1 frt, Félegyházy Ernő 1 frt 50 kr, Walter Vilmos 5 frt, Szöllőssy Ödön 2 frt 50 kr, Gönczi Árpád 2 frt, Borosnyai Pál 50 kr, Ravasz Árpád 3 frt, Deák Lajos 20 kr, Kőkőssy Károly 10 krajczárt.

Ósbudavára Székely-Udvarhelyen. Mint már megemlékeztünk, egy 100-as bizottság az ev. ref. templom renoválási költségeinek fedezésére jövő hó 12-én a kollegium kertjében — a budapesti Ósbudavár mintájára — szenzációs meglepetésekkel, versenyekkel, tűzijátékkal, táncszal egybekötött nagyszabású ósbudavári mulatságot rendez. A rendező bizottság, mely folyton permanenciában van, a részletes programot megállapította s a nagy falragaszok a napokban lesznek kifüggesztve. A mulatság színhelyére a levonulás délután 3 órakor lesz, melyet megelőzőleg a helybeli 1-ső és 2-ik, valamint a keresztúri polgári zenekar, jámbó emberek kíséretében, a város összes utcáit bejárja. A részletes műsor a következő:

1. *Sétahangverseny.* A zenekarok koncert darabokat adnak elő. 2. *Pavillon, bazárok és mulatóhelyek megnyitása.* 3. *Versenyfutás.* Futás 3-om lábbon. Juri: Koncz Ármán, dr. Kassay Albert, Kassay Ákos. 4. *Kakasviadal.* Valódi cochinchinai kakasok összemérkőzése. Rendezők: Dénes János, Szemerjay Károly, Mészáros Zoltán. 5. *Birkózás.* A híres Robinetti és Masson erejüket összemérik. Juri: Koncz Aurél, Becsek A., dr. Soó Rezső. Minden egyes versenynél a legmagasabb díjak lesznek kiosztva, melyeknek nagyságát a juri tagjai állapítják meg.

Egész délután látható: Külön kabinet: Az alvó fakir. A milleniumi évben Ósbudavárban szerepelt eredeti alvó fakir. Belépti díj 5 kr. — Virsli gyár. Helyben frissen készült virsli. Egy pár, zsemelével 10 kr. — Külön kabinet: A szakállas asszony. A budapesti városliget szenzációs csudája. Belépti díj 5 kr. Örült dervisek tánca. Belépti díj 5 kr. Szerpentin futás. — Székelyudvarhely 1000 méter magasságból. Egész délután léghajók szállnak fel. I. hely 5 kr.

A kert különböző pontjain felállítva: Virágbazár. — Tombola pavillon. — Becsali csárda. — Pezsgő pavillon. — A sz.-udvarhelyi nők oszonnacsarnoka. — Török kávéház. — Trafik. — Jux bazár. — Nyílt színpad: Monológok, ének-szólók előadása. — A nyílt színpad megnyitásától hajnalig az egész kert villanyfényben fog uszni, s több ezer lámpion fog világítani. — Fényes diszfelvonulás. Az összes zenekarok, jámbó emberek felvonulása. — Konfetti, szerpentin csata. Spanyol-Amerika háborúja. — Egész délután, östve világposta. — Tűzijáték a legválogatott darabokból összeállítva; 2 csoportban. — Este 9 órától a nagy pavillonban táncz. Belépti díj 20 kr. Diákoknak 10 kr. — Vendéglős, cukrász van. — Belépti díj a kertbe személyenként 40 kr. Diákjegy 20 kr. Gyermekekjegy 10 kr.

Színházi műsor. Vasárnap, május 29. *Mária bátyja*, új népszínmű. — Hétfő, 30. *Felhő Klári*. Rátkay László kitűnő népszínműve. — Kedd, 31-én. *Csalj meg édes*, vígszínházi kitűnő ujdonság. Szerda, június 1. Szathmáry Lajos jutalomjátékául *A tékozló*, tündérrege énekekkel. — Csütörtökön, június 2-án. *Bőregér*, vig operette. — Pénteken, 3-án, *Az agyszűzek* (Trylbik), bohózat ujdonság. — Szombat, 4-én. Markovits Margit jutalomjátékául *Az államtitkár ur*, ujdonság, vigjáték. — Vasárnap, 5-én. Utolsó előtti előadásul: *Uzsa gyöngy*, népszínmű ujdonság. — Hétfő, 6-án. Utolsó és bucsu előadás. *Pogány Janka* jutalomjátékául: *Orpheus a pokolban*, mythologiai operette. **Budavár bevételének évfordulója.** F. hó 21-én

mult 49 éve annak, hogy a szabadságharcban hővédeink egyik legdicsebb fegyvertényét — Budavár bevételét — végrehajtották. Jól esik nekünk röviden megemlékezni azokról, a kiknek kiemelt piros vére, e helyt is, mint annyi mást, a magyar szabadság klasszikus földjévé tette. Most egy félszázad múltán, midőn már teljesen el van érve az, a miért ők meghaltak, ujtsuk fel emlékezetüket. Nyugodjatak békében ti névtelen félistenek, sirotok felett az emlékezet lebeg, s tetteitek dicső emléket állítottak nektek!

A balászfalvi gyűlés betiltása. Az erdélyi, sőt az oláhországi oláhok is nagyban készültek május 15-ének, a 48-iki fölkelés ötvenéves fordulójának megünneplésére, azonban azt *Simonffy* balászfalvi szolgabíró betiltotta, s bár mennyire is rosszul esett szegényeknek, nem kiabálhatták ki magukat kedvük szerint.

Mikor menjen férjhez a leány? Nálunk azt felelik erre, hogy: „Amikor kériki!” De 18 éves kora előtt ritkán adják oda. A spanyol leány gyakran már 14 éves korában lép a házasság szent kötelékébe, Franciaországban egykor már a 13 éves süldő lánykát eladónak tartották és csak I. Napoleon állapította meg a 15 évet, mint olyat, melyben eladó. Szép Hellas lakói is nagyon korán adják férjhez a leányaikat. A cigányok nagyon gyakran már 11 éves korában műbabák helyett elevenekkel, vagyis a saját gyermekeivel játszik; a ruthének is már férjhezadhatónak tartják 12 éves korában a leányt, az eszkimók 14, az indiánusok 10—11 éves korukban. Csak a paraguayi rézbőrűek tartják otthon 20 éves korukig. A kínai lányok nagyon korán mennek férjhez és Kókinginában már hét éves lánykáknak keresnek férjet. Indiában a wedák is így tesznek és Jamaikában sem ritkaság a tizenkétéves asszony. A törökök és négerék legzsengőbb korukban adják férjhez leányaikat és Madrasban az olyan leányok, kik 16 éves korukban még nem kaptak férjet, a templom szolgálatába lépnek, miután ebben a korukban semmi reményük sincs már ahhoz, hogy még férjhez mehetnek.

Színház.

Szombaton, 21-én, Dobsa V. László király és Hunyady László halála 5 felvonásos történelmi tragédiája ment. Hát bizony ennek csak a címe volt színdarab; vagy talán a színészek részéről az is volt, da a közönségéről, hogy nem volt az, mutatta a félig üres ház. Oda voltak láklyás zenét nézni, hallgatni, melyet gróf Majláth püspök tiszteletére rendeztek, s gondolták ez élvezet is felér egy színházi esttel, hisz azt holnap ugyis megkapják. De részint közönségünk sohasem szimpatizált történelmi darabokkal, sőt mintegy tüntetett rendszeres távolmaradásával azok ellen. Peches dolog is volt az, s egyaránt bosszantó, hogy ép a darab megkezdése előtt vajmi kevéssel hullni kezdett az eső, s néha-néha keményen kopogtatta a szinkór fedelét. Történt más pech is. Ez is a közönséget érintette. Gara Mária szerepe tulajdonost cserélt, s Rápolthy Katinka helyett Szilágyi Etel játszotta azt, hát bizony ez elég deprimalólag hatott a közönségre, s kedvejt abbán a mizantrop nézeteit mégjobban feleléstenni. Szilágyi Etel igen jó színésznő lehetne, ha nem akarna a közönségnek mindenáron tetszeni, s kedveskedését a tulságba vinni, miért is in futurum figyelmeztetjük, hogy az efféléktől óvakodjék. Igen jó volt Bagi V. László és Tóth Hunyady László szerepében. Kedves volt Lévay M. (Hunyady Mátyas) az ő egyszerűségében. Markovits Margit (Ronow Agnes) újabban is bebizonyította művészi nívón álló alakító tehetségét. Valóban megrázó, szívig ható volt Bagi az utolsó jelenésben. Az eskajét megszögő, lelkiismeret furdaló király végső vergődését igen megkapóan kreálta.

Vasárnap, 22-én, Géczy István Ördög mátkája 3 felv. népszínművét adták. Bizony a szerző jobban tette volna, ha idejét valami másra fordította volna addig, míg ezt a folytonos hatásokra épített népszínművét megírta. A gyimesi vadvirág bizonyos szerencsés körülményeknél fogva sikert aratott — közelről adták 50-ikszere a Népszínházban — s valószínű ennek nagy pályadíja buzdította annyira fel, hogy azóta egyre-másra gyurja a népszínműveket. De csak népszínműveket — holott talán ép a népiélet ismeri legkevésbé. Vermes Juditot Pogány Janka adta s nehéz feladatot szép sikerrel oldotta meg, hangjával a közönséget szinte elragadta. Györc Botár szerepében remekelt; sajátosos teli hangjával, ügyes játékaival e hálátlan szerepet igen ügyesen interpretálta. Igen jók voltak Markovits M. — Anna, Bagi Gy. — Andor, Breznay — Firtos Están, Bethleni — Miklós szerepében. Valóban idegizgató volt a harmadik felvonásban a törő szakadatlan kopogása, hogy az embernek szinte kedvejt ott akiallítani: eresszék már le azt a zsillipeit!

Hétfőn, 23-án, Gascognei nemes Zell és Genée regényes, 4 felvonásos operettje került színré, 1-ső kisbérlet utolsó számában, Bethlenyvel a czimszerepében, s örömmel hangszólóznak, kitűnő előadásban, a mely kellően érvényre juttatta a műnek minden egyes szépségét. A közönség, amely a nézőtérnek csak egy kis részét foglalta el ugyan, olyan hálás és elismerő volt, mint egy vasárnapi nagyszámú közönség; egész este igaz élvezettel hallgatta a kitűnő előadást és bőven juttatott a tapsból és elismerésből a közreműködők mindegyikének. És méltán, mert ezek ugyancsak kiérdemelték a tetszésnyilvánítást. Bethleny

művészi izlésű, kellemes, vig, sehohsem trivialis, édes szavú gascognei nemes, a szónak gascognade értelmében, Németh ércezes hangú James herczeg, Lévay M. bájós herczegné, ki kicsi hangterjedelmét ügyesen tudja pótolni, csak kár, hogy ruhájával játékközben mindig annyira el van foglalva, Breznay hatalmas humoros kormányzó és Pogány Janka pedig kedves Kaskaritta volt.

Keddén, 24-én, Bagi Gyula jutalomjátékául Jókai A szigetvári vértanúk és Zrínyi Miklós hőshalála 4 felvonásos történelmi szomorujátékát adták közre. Őszintén szólva Bagi igen rosszul cselekedett, a midőn ilyen darabot választott jutalomjátékául. Hisz jó! A darab maga ellen senkinek sem lehet absolute semmi kifogása, annyival is inkább, hogy a koszorus írónk Jókai Mór irta és ugyancsak megírta. Azonban Bagi úr nem veszi rossz néven, ha azt mondjuk, sokkal jobban tette volna, ha valami modern darabot választ magának, akkor, a midőn szinirodalmunk ugyancsak el van látva minden sikerült és nem sikerült drámai termékkel, melyekben művészi tehetségét ép úgy, vagy talán jobban bemutathatta volna a közönségnek, mely már úgy is rég meg van győződve az ő alakító nagy tehetségéről. Apropos közönség! Nem számolt le — vagy nem is sejtette — Bagi ur azzal, hogy míg egyrészt közönségünk emberemlékezet óta irtózik minden történelmi színműtől — ha az csak nem valami szenzációs ujdonság — másrészt, melyért viszont őt illeti a szemrehányás, annyira el van kényeztetve, hogy szinte, de nem is szinte, hanem a leghatározottabban elvárja, hogy az illető jutalmazandó személyesen tegye tiszteletét ő nála, s kérje fel helyének kiváltására. Hát bizony ez a hon ton rovására megy, s bizony ha e hiba okozóját keressük, vissza kell mennünk a már megelőzőleg itt járt társulatokra, melyek ezt a rendszert meghonosították a színházlátogató közönségünké, s ugyancsak gyakran jöjjön ide ilyen rendszeresen szervezett társulat, hogy ez izetlen-ségről leszoktassa közönségünket. Megtörtént — s bizony ez nagyon szomorú — hogy egyike a legjobb színészeinknek jutalomjátékán mindössze 10—20 ember nézte végig a máskülönböző kifogástalan előadást, melyekre olyan deprimalólag hatott a kongó ház, hogy szinte várta már, hogy onnan piruló arcczal elsiethessen. Azt hiszem, hogy színészeink teljesen maguknak játszottak és pedig igen jól játszottak. Bagi Gyula, a jutalmazandó, Zrínyi szerepében ugyancsak imponáns vezér volt. Teljesen beleélte magát, azt magáévá tette, s a botányosan gyérszámú közönségben tiszteletet is ébresztett. Rápolthy Katinka (Mária) eddigi sikereit ez esttel egygyel ismét többé tette, s ha az első felvonásban egy pillanatig trémázott is, egyáltalán azt nem lehet meg gondolatban is művészi értékére felróni, melynek különben is, valószínű, könnyen lehet magyarázatát adni. Markovits Margit (Anna) egyszerű, keresetlen, naiv gráciával adta az ártatlan szerelmes bosszuját. Tóth, ez a fiatal színész, ki már eddigi szerepléseivel mindannyiszor tetszést aratott, a közönség rokonszenvét bírja, igen lelkes Juránics Lőrinc, Szathmáry Lajos nagyon jó Szelim volt.

Szerdán, 25-én, Gasparone, a szicíliai bandita Zell és Gneé regényes, 3 felvonásos operettje került bemutatásra. A darabról magáról bizony nem sok jót mondhatunk. Erőltetett, kevés mese. Az egyes szereplők azonban igyekeztek feladatukat a körülményekhez képest, jól megoldani, a mi sikerült is nekik. Kellemetlenül érintette azonban újra a közönséget, hogy Pogány Janka egyszerűen beteges jelentett, s szerepét Szilágyi Etel vette át. Ezt a szegény kis színésznőt egyre-másra előkapják, s hol mint társalgási, hol megint mint primadonnát szerepeltetik, a ki ez este mindent elkövetett, hogy a maga és szerepe közti különbséget elfelejtse velünk. Breznay (podeszta) és Borbély (a fia) gondoskodtak, hogy már pusztá megjelenésükkel is derűtlenséget keltsenek. Bethleny határozott Eminius gróf, Németh ravasz Benodzó és Lévay M. kedves grófné volt, kik mindannyian a lapos darabot igyekeztek a közönséggel megkedveltetni. A szerepváltozás, amennyiben a Pogány Jankát Szilágyi Etel, a Szilágyi szobaleány szerepét Mércy Izabella vette át, bizony egy kissé megérezett, s hogy a szobaczcizus nyelve egy pár különös szón megbotlott, nem lehetett csodálkozni. Feljegyzésre érdemes, hogy míg a szegény grófné jajveszékelt, borzong a csuf időtől, dörög villámlik benn — a színpadon, künn az alatt csakugyan esni kezd az eső, paskolni kezdi a szinkór tetejét a közönséget zajos derűtlensége közepett. Kellemetlenül hatott, hogy némelyek a közönség köréből hangos beszélgetésükkel zavarták az előadást.

Csütörtökön, 26-án, A császár ezredese (Colonelle Roquebrune) Ohne György történelmi színműve — gyérszámú közönség előtt — ment. Igazán szükséges volt kitenni a színpadra, hogy a szerző egy és ugyanaz a Vasgyáros szerzőjével. Ohne — mint e darab mutatja — sokkal jobb regény-, mint színműíró. Az egész darab tele merész fordulatokkal, felváltva elcsépelet eseményekkel, mely inkább költői fantáziával, mint történelmi igazságokkal van megírva. Szathmáry L. igen jó ezredes volt, csak kár, hogy maszkjával magát nem vette szimpatikussá, s némely drámai rész-nél egy kissé tulságba vitte alakítását. Az előadást azonban egy incidens zavarta meg. Rápolthy Katinka (Emilie) a 4-ik felvonásnál rosszul lett s helyébe Markovits Margit ugrott be, ki illetéknéppen saját jómagának lett testvére, melyért különben egy kicsi, de lelkes csapat tapsával is jutalmazta. Rápolthy K. a színtalpak mögött lett rosszul s ez volt oka a szerepcserének. A művésznő e rosszulletének azonban egy igen megfigyelni való háttere volt. A felvonás közben ugyanis partnere, Bagi, a jelenés befejezése után — minthogy a művésznő végszót nem adott — ismételtetni akarta azt, mivel elrontotta volna a hatást és komikussá tette volna a helyzetet. Annál szembeötlőbb ezen elítélni való erőszakos, uralkodni való vágyás, mert Bagi ur egészen tisztába volt a helyzettel és folytathatta volna beszédét e kis kiugrás daczára, mint az már számtalanszor előfordult a színpadon mindenhol. Bagi ur e szokatlan eljárása annyira önkívületbe hozta a művésznőt, hogy elajult, a min nem is lehet csodálkozni, mert azt hitette el velünk is, hogy rosszakaratu volt eljárása. Ezt nemcsak mi, de az egész előtűlő közönség is észrevette és kínos visszatetszést szült, s a közvélemény Bagi ellen fordult. Jó volna, ha az igazgató tenne lépéseket arra nézve, hogy ilyen esetek ne ismétlődjenek, mert először a művésznőt teszik tönkre, másodsor sok kulisza mellett dolgot mutogatnak így meg. Különbözik a művésznő egészen jól van, s e kínos este, — melynek szerencsétlen hősnőül őt Bagi ur avatta — komolyabb következménnyel nem járt, sőt közönségünk nagyon készült, hogy a

M. kir. államvasútak.

Nyári menetrend.

Érvényes 1898. május 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely ér.	150		620
731			316	Bikafalva	140		604
743			329	Bögöz	127		547
807			354	N.-Galambfalva	110		530
823			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztur	1232		463
848			438	Ujszékely	1203		429
902			454	érk. Héjjasfalva ind.	1148		414
929			1025	Brassó		209	800
921			504	ind. Héjjasfalva ér.		1112	403
951	553	1140	532	Segesvár		1051	340
	654	101		érk. K.-Kapus ind.		945	213
		419		N.-Szeben			
	656	125		ind. K.-Kapus ér.		943	168
	849	433		érk. Kocsárd ind.		752	1054
		1090		M.-Vásárhely		1030	115
	854	443		ind. Kocsárd ér.		750	1042
	1046	645		Kolozsvár		555	833
	231	1117		Nagy-Várad		211	342
	750	620		érk. Budapest ind.		915	830

Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak.
 Az éjjeli idő esti 6⁰⁰ órától reggeli 5⁵⁰ perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhuzásával vannak kitétetve.
 Utánnymot nem díjaztatik.

tegnapi jutalomjátékánál kedvencének kifejezte szeretetét, melyet nagyon megérdemel. — A darab aztán igen jól folyt tovább, úgy Markovits M. (Therese), mint Tóth (Henry) — ki kár, hogy nagymérvű katarusban szenvedett — igen ügyesen megállították helyüket, melyhez máskülönben már hozzá is vagyunk szokva. — Isszonyu annak a kúrtnek hangja, a melyen igen könnyen lehetne segíteni, hogy vagy magát a kúrtöt cserélnék ki, vagy pedig azt a ki fűja.

Pénteken, 27-én, Boccaccio ismert, kedves zenéjü operette ment Pogány Jankával a czimszerében. A darabot magát mindannyian ösmerjük. Nótái már a verkleiből is kikoptak, de a kedves előadás által teljesen élvezhetővé tették azt. Pogány Janka, ki erős hangú, kedves játéku Boccaccio volt, ki — már mint mondtuk — kerülve minden keresetséget, a maga egyszerűségével, természetes játékaival ugyancsak kiérdemelte a közönség tetszését. Úgyes partnere volt Lévy Margit (Fiametta), kiért — öszintén szólva aggódtunk, vajjon sikerülend-e neki e nehéz szerepet kedves, de kevés hangterjedelmével megjátszania. Nos hát az aggodalom szerencsére alaptalan volt. Boccaccioval kettősében igen ügyesen juttatta érvényre szerepét. Sajátságos játéka volt a sorsnak (?), hogy a csinos megjelenésű, édes hangú Tibor Lorika dupla borbélyné volt ez este. Az eset úgy esett, hogy férjét, Schkaldzát, Borbély S. játszotta. Bizonyosan úgy kell lennie, hogy e tiszta hangú, művészi izlésű coloratur énekesnőt az igazgató csak csemegének tartogatta. Mindössze két és félheti itt időzéstük alatt négyszer szerepeltette, hogy már az első fellépésénél teljesen megnyerte a közönség osztatlan tetszését, rokonszenvét magának — mondanunk sem kell. Ez este is nem nagy szerepében oly csábitóan szép és kaczer, gracziózus és szeretetreméltó volt, hogy valóban magasra kiemelkedett finom művészetével, hangulatos poémájával. Oly egyszerűen, tisztán játszta szerepét, mint egy valóságos polgári történetet és az a rózsaszínű, illatos pára, mely ennek daczára körül vette, nem az a mesterséges köd volt, melybe az ilyen alakok szoktak burkolódnizni. Breznay (Lambertuccio) igen kedves volt, s kitünő játékaival folyton derűtségben tartotta a közönséget, s olyan zajos tetszésben részesült, hogy kuplóját tizenötzör fellett megújítani. Különben az összes szereplők általában jók voltak, s a jeles operettet teljes meglegedésre játszódták.

Szombaton, 28-án, Rápolthy Katinka jutalomjátékául A kaméliás hölgy ment.

Cs. Szabó Kálmán regényei (Egy ifju gróf története (1 kötet) ára 1.20) (Neda (1 kötet) „ 1.20)

Panajoth Albert

electro-technika és géplakatosi műhelye
 SZÉKELY-UDVARHELY (Kossuth-utca 44.)
 Végezte a m. kir. technologiai iparmuzeum electro-technikai tanfolyamát.

Elvállal:

épletek, gyárak, iskolák, szállodák stb. berendezését
 villamvilágítás-, villamos-csengők-,
 telephonok- és villámhárítókkal, ugy helyben,
 mint vidéken.

Épületvasalások, sirkerítések (rácsozatok)
 készítését.

Izzó- és ívlámpák elhelyezését.

Továbbá
 arrógépek, kerékpárak javítását legjutányosabb árban

Tájékoztató költségvetéssel készséggel szolgálók.

Gyorshatású gyógyszer.

DR. WAGNER VILMOS
 gyógyszerész

Sósborszesze

mint kitünő gyógyhatású gyógyszer,
minden eddig forgalomban levőket felül-
 mul, s különösen

csuzos, hűlős, idegbajos
 stb. bántalmak ellen **nagyon ajánlható.**

Egy üveg ára 40 kr.

Székely-Udvarhelyt kapható: Gál János, Steinburg Ottó, Bagó Gyula, Farczády Károly, Máthé János és Gergely János uraknál.
 Székely-Kereszturt: Gergely János urnál.
 M.-Vásárhelyt: Kauppe és Eckwert uraknál.
 Csik-Szeredaban: Nagy Gyula urnál.
 Gyergyó-Ditróban: Veress Gyula urnál.

Felülmulhatatlan gyógyhatású.

Tavaszi és nyári idényre!

Gyorsan száradó tartós fényű Schramm-féle

szoba-padlómás

festékek (borostyánlakk) különböző világos és sötét színekben,
 olajban tört festékek
 1/2, 1, 2 és 5 kilós bádogszelenczékben,
 Brunolien, Linoleum, angol lakkok, alkalmas butorok, kocsik, valamint belső és külső asztalos munkák befestésére, hozzá szükséges elsörendü jó gyártmányu festőecetek

nagyválasztékban, igen jutányos árban kaphatók

Gál János fűszerkereskedésében
 Székely-Udvarhelyt.

SZIVATYTYUKAT

házi, ipari, mezőgazdasági építkezési és egyéb nyivános czélokra
 kéz, járgány és erőhajtásra,

TÜZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári
 tűzoltóságoknak.

harangokat és harangállványokat
 templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő peczegödör tisztító készülékeket, utczai öntöző-kocsikat, sárkaparókat
 készít és ajánl a

A BPESTI SZIVATTYU és GÉPGYÁR R.-TÁRSASÁG

(ezelőtt VALSER FERENCZ)
 BUDAPEST, VI., külső váczi-ut 45.

Arjegyzék és költségvetések ingyen és bérmentve.